

bec. — V této skupině setkali jsme se však také s dětmi, které projevíli již docela vyhraněný hudební vkus. Tak 11letá dívka, učící se na klavír třetí rok, ráda hraje Bartóka a Hellerovy etudy, »protože jsou melodicky a rytmicky pestré«, hraje i Rameaua a z operní tvorby »má ráda Dvořáka«. — Jak dalece je dítě poutáno k své vlastní hře (nejen z možnosti poskytnout samo sobě radost z hudby, ale i z možnosti bližšího poznání a posouzení toho, s čím se postupně seznamuje) dá se lehce vypožorovat z toho, do jaké míry takové dítě dovede konkrétně vyjádřit a zodpovědět otázku: »co rád hraji a proč?«. K anketě došla též odpověď 12letého I. Bělíny, který v několika řádcích téměř načrtl celý svůj hudební vývoj. Rád vždy hrával Bacha, přiznává se však, že Mozart mu je nejmilejší. Ve svých 12 letech hledá pro to vysvětlení, které se naskýtá v připomínce, že doma často slýchal hrát Mozartova tria a kvarteta. Zřejmě tedy působilo domácí prostředí.

(Dokončení příští.)

Upozornění!

Pro nedostatek místa otiskneme všechny připravené referáty a zprávy v příštím čísle. V témže čísle přineseme též článek o Otakaru Ostrčilovi (k šedesátým narozeninám skladatelovým) z péra Ivana Ballo. Společnost O. Ostrčila připravila k tomuto jubileu řadu podniků: Odhalení pamětní desky Mistrovy, komorní koncert s výstavou ve Smetanově museu, nové nastudování opery »Kunálový oči« a slavnostní matinee v Národním divadle, koncert komorní zpěvohry »Ostrčilovo mládí« ve Smetanově museu (7. března 39), symfonický koncert Dělnické akademie s Českou filharmonií (25. března 39) a jubilejní koncert Orchestrálního sdružení (v dubnu 1939) ve Smetanově síni Obecního domu.

Redakce.

Koncerty Přítomnosti, sdružení pro soudobou hudbu v Praze Večer jugoslávských novinek.

(IV. členský koncert.)

Sál Francouzského ústavu, v pátek, 10. března 1939 o 20. hodině.

Pořad:

1. a) **Pavel Šivic: Dvanáctitónové studie** ve formě malé klavírní suity. (R. 1937.)

I. Pochod (Koračnica). — II. Romantická fantasie. — III. Intermezzo. — IV. Scherzo.

b) **Slavko Osterc: Pohádky pro klavír.** (Pravljice za klavír. (R. 1937.)

I. V deváté zemi. — II. O zlatovláskách. — III. Král Matyáš.

c) **Predrag Milošević: Malá klavírní suita.** (R. 1926.)

I. Moderato e tranquillo. — II. Allegro giusto. — III. Grave. — IV. Scherzo.

Líza Fuchsová.

2. **Dragan Plamenac: Trois Poèmes** pro zpěv a klavír na slova Ch. Baude-laira. (R. 1914.) — Přeložil Ferd. Pujman. I. Hudba. — II. Smutná luna. — III. Puklý zvon.

Marie Hůrská* — Mikuláš Strausz.

*) S laskavým svolením rektorátu Státní konservatoře v Praze.

Koncertní křídlo »Petrof« od fy Rendl, Praha I., Rytířská ul. 9.

K pořadu koncertu.

Pavel Šivic (Lublaň): Dvanáctitónové studie ve formě malé klavírní suity. Ráz a účel těchto skladeb je dán jejich názvem samým. Autor zpracovává volným způsobem dvanáctitónové melodie, které se opakují, obměňují a rytmicky i harmonicky odstiňují. První věta je trojdielná, druhá sestává z devíti částí, z nichž každá zpracovává jiným způsobem a ve volném dynamickém rozmachu tutéž dvanáctitónovou melodii; třetí věta přináší čtyři různé dvanáctitónové melodie, odstiňované nejen melodickým tokem, ale i harmonizací; poslední

3. **Božidar Kunc: II. sonata pro klavír,** Es-dur, op. 27.

I. Allegro moderato e maestoso. — II. Andante molto moderato. — III. Allegro molto e fantastico.

Líza Fuchsová.

Přestávka.

4. a) **Franc Šturm: Suita pro klavír.** (1935.)

I. Allegro agitato. — II. Andante con moto. — III. Vivace scherzando. — IV. Largo assai. Allegretto. Tempo I.

b) **Miloje Milojevič: Grimaces rythmiques op. 47.**

I. Allegro dispetto. — II. Giocoso.

Líza Fuchsová.

5. **Pavel Šivic: Písně pro soprán a klavír.** (R. 1937.) Přeložil Ferd. Pujman. I. Nálada. — II. Rozpočítadlo. — IV. Opojnost.

Marie Hůrská* — Mikuláš Strausz.

6. **Josip Slavenski: Z Balkánu.** (Písně a tance. R. 1910-17.)

I. Píseň. — II. Zágorští tamburaši. — III. Improvisace. — IV. Drmleč z Medjimurje.

Líza Fuchsová.

věta, scherzo, má obvyklou trojdielnou formu. Písně Šivicovy jsou rovněž založeny na dvanáctitónové melodické řadě a slohem odpovídají předcházejícímu dílu.

Slavka Osterca (Lublaň): Pravljice za klavír je cyklem pořádek pro klavír, z něhož se v pořadí uvádějí tři. Jsou to nevelké, hudebním obsahem však bohaté a náladové skladbičky. První, v tempu andante misterioso přináší melodii v base, kontrapunkticky obměňovanou, druhá, allegretto scherzando je stručnou, žertovnou hříčkou a třetí, psaná v širokém alla breve opět se vrací k vážnému tónu a mocným